

ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ДУХОВНОГО СВІТОГЛЯДУ

Історія людства – це історія пошуку істини. В усі часи людина намагалася проникнути у секрети буття, пізнати саму себе, зрозуміти оточуючий світ та закони, що їм керують. До головних питань про походження життя, про взаємовідносини людини та Всесвіту додається природне бажання покращити якість життя, поширити сферу діяльності на все більш обширні області. Кожна цивілізація характеризується певним уявленням про те, що таке людина та оточуючий її світ, як людина повинна жити та до чого прагнути. Таке явище в свідомості людей носить назву «світогляд».

Світогляд – це система узагальнених поглядів на об'єктивний світ і місце людини у навколишній дійсності; а також обумовлені цими поглядами основні життєві позиції людей, їх переконання, ідеали, принципи пізнання та діяльності, ціннісні орієнтації. Світоглядні уявлення мають дати відповідь на головне питання – питання про призначення людини, які її цілі, цінності та способи людського буття. Найбільш суттєвою є проблема співвідношення буття світу та людського буття, а також, що та як формує внутрішній світ людини.

Світогляд – філософськи осмислене знання, ціллю якого є отримання істинного знання про світ, про те, як він влаштований, про його закономірності. В. І. Вернадський писав: «Науковий світогляд є створення й вираження людського духу; нарівні з ним прояв тієї ж праці слугує релігійний світогляд, мистецтво, громадська та особиста етика, соціальне життя, філософська думка або споглядання. Подібно цим великим відображенням людської особистості, і науковий світогляд змінюється в різні епохи у різних народів, має свої закони змін та певні ясні форми прояву» [1, с. 198].

Філософія є теоретичною формою світогляду, оскільки у рішенні онтологічних та гносеологічних проблем вона виходить зі світоглядних принципів та установок. Вона пропонує їх вирішення стосовно буття людини через розуміння її сутності та призначення. Філософія заснована на роздумах, логіці, думці, на синтезі того, що знаємо, на аналізі того, чого не знаємо. Межі філософії мають охоплювати повний зміст науки, релігії та мистецтва, чого неможна сказати про сучасну філософію. Сучасна філософія вважає, що людина не в змозі досягнути Нескінченне обмеженим людським розумом. Але в людській істоті закладено постійне прагнення розширювати межі своєї свідомості, що просвітлює свідомість та трансформує всю людську істоту.

В даний час відбувається перехід від розвитку матерії до

розвитку духу, що пояснює всі явища і події, що відбуваються в даний час. Це знання необхідне всім, так як увійти у Нову епоху та долучитися до нової раси, що зароджується, можна лише дотримуючись її вимог. Розкриття центрів найвищої свідомості, окрім підняття людства на найвищу ступінь еволюції, має своєю ціллю долучити людину до космічного будівництва. Кожний її центр, що відповідає такому ж центру Космоса і що виробляє таку ж енергію, вібрує в унісон з ним, приймає космічні вібрації та посиляє свої.

Людство підходить до розуміння того, що йому потрібен новий світогляд, в якому можна знайти причину, походження, зародження, формування та функціонування всього живого та свідомого. Це буде вчення духовного відродження та соціального перетворення. Людина повинна пізнати основи Буття, пізнати закони найвищого духовного світу, космічні закони. Знання законів є необхідною умовою життя всіх людських організацій та держав. Потрібно знати нові закони еволюції та вміти їми керувати.

Задача нового світорозуміння полягає в тому, щоб шляхом системного підходу вивести проблеми що вивчаються на глибинний універсальний рівень, звільнити розум від догм, чим подолати труднощі наукової парадигми та забезпечити прорив до технологічної досконалості суспільства, якісне оновлення банку накопичених знань, що спрямоване на розкриття його духовних якостей, прискорення процесів його розвитку та єднання з

найвищими силами природи. Нове життя висуває нові вимоги і людина має для вибору лише два шляхи: або мудро йти за течією еволюції, або чекати, поки життя, що розвивається, зробить її непотрібною [3].

Життя кожної людини складає невід'ємну частину життя всього світобудови. Еволюція життя всієї світобудови підлягає впливу переважаючого напрямку людських стремлінь, та розвиток життя на кожній планеті знаходиться у прямій залежності від ступеня розвитку людства цієї планети. Зважаючи на настільки велике значення людини у житті світобудови, її центри сил та сприйняття відповідають центрам енергій Космосу. Свідомість людини, що розвивається, здатна прийняти Закони та принципи нового світогляду, що включає філософію духовності. Вона являє собою філософію еволюції свідомості людства землі планетарного рівня.

Предметом нової філософії є Всесвіт та свідомість Людини, методом пізнання – зміни мислення з екстровертного на інтровертне, а методологією – так звана «робота над собою», що складається з рішення психологічних задач в повсякденних життєвих ситуаціях. Розвиток свідомості людини на цьому рівні здійснюється на базі самовдосконалення самої людини, що керує свідомістю за Найвищими Космічними Законами. Філософія духовності зможе стати фундаментом для будівлі нового суспільства та самовдосконалення людини, їх сутністію.

Духовний розвиток не може бути без вдосконалення свідомості. Ця робота може бути проведена лише на фізичному плані, де людина в процесі життя формує структури свідомості, які неможна сформувати в духовному світі. Тому людині необхідно для створення досконалої свідомості постійно перевтілюватись. Виходячи з цього, й проходить розвиток свідомості при духовному сходженні, який повинен будуватися індивідуально. Істина відкривається свідомості не як поданий матеріал, а як сформований свідомістю висновок конкретної людини на основі, як отриманої різносторонньої інформації, так і досвіду, напрацьованого самою свідомістю в процесі роздумів по конкретним проблемам. Істина не може бути виказана, вона може лише дозріти у свідомості.

Треба пізнати Істину про те, що є Бог та місце людини, її призначення у Світі. Для цього необхідно стати на Шлях Розвитку Космічної Божественної свідомості. Це життєво необхідне землянам саме зараз, тому що життя Сонячної системи та планети Земля має свої межі. Покоління людей постійно втілюються на ній для того, щоб духовно дозріти та вийти в безтілесне, космічне життя. Духовно розвиненій істоті Всесвіт дає більше сили, можливості для виконання завдань та робіт космічного масштабу. Пізнання світу веде до його осмислення, накопиченню досвіду, потім до усвідомлення, розумінню та просвітленню, тобто до постійного розширення

свідомості. В основі структури свідомості мають бути закладені істинні знання, а задачею науки є їх формулювання. Над підвищенням духовності мають працювати освіта, наука, та й саме суспільство.

За останні десятиліття почало створюватися нове, значною мірою прагматично орієнтований філософський напрямок, що зумів вбрати в себе як тисячолітній досвід розуміння природи людини на Сході, так й деякі ідеї та методи сучасної науки. У статті «Пошук наукової істини веде до Бога» фізика-теоретика, професора Гірно-Алтайського державного університету, академіка Болонської академії Ю. П. Кулакова сказано: «Відродження нашої епохи повинно розпочатися з відродження світогляду» [2, с. 72].

Світобудова так влаштована, що людина процвітає у своїй еволюції, тільки коли діє у згоді з космічними законами. Людина сама створює як свою долю, так і долю планеті, на якій живе. В її розпорядженні всі сили та енергія Космосу, у тому числі й психічна енергія, яка у вигляді людської думки панує над усіма енергіями. Еволюція кожної людини визначається її прагненням до добра і зла, духовним розвитком, а еволюція всієї світобудови схильна до впливу людських стремлінь.

За основною якістю свого духу та за потенціалом основної енергії усі люди однакові, але кожний стає тим, до чого прагне. Закони розвитку життя потребують вдосконалення всього суцього,

потенціал духу та основної енергії дано кожному саме для цієї мети. Ми нічого не знаємо про свої потенційні можливості. В області людської свідомості існує ще дуже багато непізнаного. Саме так створюється уявлення про самого себе, яке робить нас такими, якими є. Треба зрозуміти механізми свідомості та спрямувати її на самовдосконалення, використовуючи волю, концентрацію думки, спрямовану уяву. Слід докласти зусиль, щоб досягти істинного розуміння світу і самого себе.

Список літератури: 1. Вернадський В. І. Наукова думка як планетне явище. – М., 1991. 2. Кулаков Ю. П. Пошук наукової істини веде до Бога // Взаємозв'язок фізичної та релігійної картини світу, Вип 1. – Кострома, 1996. 3. Успенський П. Д. Нова модель Всесвіту / пер. с англ. – СПб, М. 2003.

Bibliography (transliterated): 1. Vernadskyi V. I. Naukova dumka yak planetne yavyshe. – M., 1991. 2. Kulakov Yu. P. Poshuk naukovoi istyny vede do Boha // Vzaiemozviazok fizychnoi ta relihiinoi kartyny svitu, Vyp 1. – Kostroma, 1996. 3. Uspenskyi P.D. Nova model Vsesvitu / per. s anhl. – SPb, M.2003.

Михайличенко В. Є.

ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ДУХОВНОГО СВІТОГЛЯДУ

В статті розкрита роль світогляду у пізнанні світу та внутрішнього світу людини, а також роль філософії, яка є

теоретичною основою світогляду. Приведені дані про те, що в теперішній час людство підходить до розуміння того, що йому потрібен новий світогляд, що містить філософію духовності. Вона являє собою філософію еволюції свідомості людства землі, вчення духовного відродження та соціального перетворення, що неможливо без вдосконалення свідомості людини. Підкреслено, що еволюція всієї світобудови та всього людства схильна до впливу людських стремлінь, а еволюція кожної людини визначається її прагненням до добра і зла, духовним розвитком. Над підвищенням духовності повинні працювати освіта, наука та сама людина, якій треба докласти зусиль, щоб досягти істинного розуміння світу та себе.

Ключові слова: світогляд, філософія, духовний розвиток, самовдосконалення.

Mykhaylychenko V. E.

PHILOSOPHICAL BASIS OF SPIRITUAL OUTLOOK

The role of the worldview in the knowledge of the world and the inner world of a person, as well as the role of philosophy, which is the theoretical basis of the worldview is revealed in the article. Data are given that at present humanity is coming to an understanding that it

needs a new worldview, including the philosophy of spirituality. It represents the philosophy of the humanity consciousness evolution on earth, the doctrine of spiritual rebirth and social transformation, which is impossible without improving human consciousness. It is emphasized that the evolution of the entire universe and all of humanity is subjected to the influence of human aspirations, and the evolution of each person is determined by his aspiration for good and evil, spiritual development. Education, science and the person himself must work to improve spirituality, and he must make efforts to achieve a true understanding of the world and himself.

Key words: worldview, philosophy, spiritual development, self-improvement.

Михайличенко В. Е.

ФИЛОСОФСКИЕ ОСНОВЫ ДУХОВНОГО МИРОВОЗЗРЕНИЯ

В статье раскрыта роль мировоззрения в познании мира и внутреннего мира человека, а также роль философии, которая является теоретической основой мировоззрения. Приведены данные о том, что в настоящее время человечество подходит к пониманию того, что ему нужно новое мировоззрение, включающее философию духовности. Она представляет собой

філософію еволюції свідомості людства землі, вчення духовного відродження і соціального перетворення, що неможливо без вдосконалення свідомості людини. Підкреслено, що еволюція всього світобудови і всього людства підвладна впливу людських прагнень, а еволюція кожної людини визначається її прагненням до добра і зла, духовним розвитком. Для підвищення духовності повинні працювати освіта, наука і сама людина, якій потрібно прикласти зусилля, щоб досягти справжнього розуміння світу і себе.

Ключеві слова: світогляд, філософія, духовний розвиток, самовдосконалення.

УДК 154.4: 37.033

*Черемський М. П.
м. Харків, Україна*

ГУМАННА ПЕДАГОГІКА ТА ЇЇ РОЛЬ У ВИХОВАННІ ДУХОВНО ДОВЕРШЕНОЇ, ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Постановка проблеми. Сьогодні, в часи панування авторитарних підходів в освіті, виникає потреба в педагогіці, котра б шанувала особистість, виховуючи в ній кращі риси її характеру. Такою педагогікою виступає гуманна педагогіка, котра не